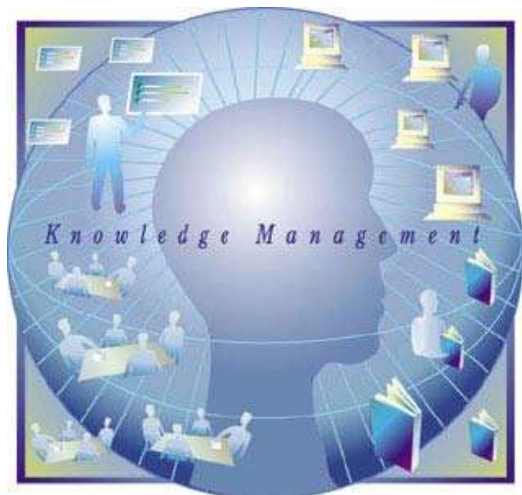

คลังความรู้ – แนวปฏิบัติที่ดี

ด้านการผลิตบัณฑิต : การบริหารหลักสูตร
ด้านการวิจัย : เทคนิคการทำงานวิจัยให้ประสบความสำเร็จ
ด้านการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ปีการศึกษา 2558

คณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

บทนำ

คลังความรู้ – แนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงองค์ความรู้ และวิธีการปฏิบัติงานที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงานจริงที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะ ปีการศึกษา 2558 และเป็นคู่มือเผยแพร่ให้บุคลากรภายในหน่วยงานนำไปใช้ประโยชน์ และเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจ

งานประกันคุณภาพการศึกษา
คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน	4
ส่วนที่ 2 คลังความรู้ – แนวปฏิบัติที่ดี	
ด้านการผลิตบัณฑิต : การบริหารหลักสูตร	6
ด้านการวิจัย : เทคนิคการทำงานวิจัยให้ประสบความสำเร็จ	12
ด้านการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	17

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่ง กระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และ พัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขัน สูงสุด โดยที่ความรู้มี 2 ประเภท คือ

1. ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์ หรือสัญชาติญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์บางครั้งจึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

2. ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่างๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

นพ.วิจารณ์ พานิช ได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการความรู้” คือ เครื่องมือเพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 4 ประการไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปเป็นองค์กรเรียนรู้ และบรรลุความเป็นชุมชน เป็นหมู่คณะ ความเอื้ออาทรระหว่างกันในที่ทำงาน

การจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย 6 ประการต่อความรู้ ได้แก่

(1) การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร

(2) การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ

(3) การปรับปรุง ดัดแปลง หรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะต่อการใช้งานของตน

(4) การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตน

(5) การนำประสบการณ์จากการทำงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสกัด “ขุมความรู้” ออกมาบันทึกไว้

(6) การจัดบันทึก “ขุมความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งาน และปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ครบถ้วน ลุ่มลึกและเชื่อมโยงมากขึ้น เหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

โดยที่การดำเนินการ 6 ประการนี้บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกัน ความรู้ที่เกี่ยวข้องเป็นทั้งความรู้ที่ชัดแจ้ง อยู่ในรูปของตัวหนังสือหรือรหัสอย่างอื่นที่เข้าใจได้ทั่วไป (Explicit Knowledge) และความรู้ฝังลึกอยู่ในสมอง (Tacit Knowledge) ที่อยู่ในคน ทั้งที่อยู่ในใจ (ความเชื่อ ค่านิยม) อยู่ในสมอง (เหตุผล) และอยู่ในมือ และส่วนอื่นๆ ของ ร่างกาย (ทักษะในการปฏิบัติ) การจัดการความรู้เป็นกิจกรรมที่คนจำนวนหนึ่งทำร่วมกันไม่ใช่กิจกรรมที่ทำโดยคน คนเดียว

มาตรฐานการอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในสถาบันซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในสถาบันสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันประกอบด้วยกระบวนการความรู้ การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในสถาบัน การกำหนดแนววิถีปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันให้ดียิ่งขึ้น

คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในประเด็นดังกล่าว จึงได้จัดประชุมคณะกรรมการการจัดการความรู้ (KM) ตามคำสั่งที่ 139/2559 ในวันที่จันทร์ที่ 25 กรกฎาคม 2559 ณ ห้องประชุม 331 ชั้น 3 อาคาร 3 สำนักงานวิทยาเขตนครศรีธรรมราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ประเด็นความรู้ที่ผ่านมา และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ปรับปรุงสร้างความรู้ให้เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน และจัดทำคู่มือแนวปฏิบัติที่ดี 3 ประเด็น ได้แก่

ประเด็นที่ 1 ด้านการผลิตบัณฑิต : การบริหารหลักสูตร

ประเด็นที่ 2 ด้านการวิจัย : เทคนิคการทำงานวิจัยให้ประสบความสำเร็จ

ประเด็นที่ 3 ด้านการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ส่วนที่ 2

คลังความรู้ แนวปฏิบัติที่ดี

ด้านการผลิตบัณฑิต : การบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตร

ในการผลิตบัณฑิตเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะพึงประสงค์และเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ การดำเนินงานและการบริหารงานระดับหลักสูตรถือว่าสำคัญที่สุด ซึ่งควรมีระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับหลักสูตร มีหลักการดังต่อไปนี้

1. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นการประกันคุณภาพการจัดการศึกษา ว่าหลักสูตรได้ดำเนินการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้พิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การกำกับมาตรฐาน บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ

2. ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ให้เชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้การดำเนินการ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ซึ่ง สกอ. ได้กำหนดแนวทางการเผยแพร่หลักสูตรไว้ในประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552

3. ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นข้อมูลพื้นฐานในส่วนที่เกี่ยวข้อง ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และตัวบ่งชี้เชิงปริมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และผลงานทางวิชาการของอาจารย์ สำหรับตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพที่เน้นกระบวนการ จะประเมิน ในลักษณะของพิชญพิจารณา (peer review) ซึ่งจะมีรายละเอียดของคำถามที่จะเป็นแนวทางให้แก่ผู้ประเมิน เพื่อให้สามารถนำไปพิจารณาตามบริบทของสถาบันได้ และได้กำหนดแนวทางในการให้คะแนนในแต่ละระดับสำหรับผู้ประเมินและผู้รับการประเมินได้ใช้ในการพิจารณา

4. สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร โดยมีการดำเนินงานได้ตามมาตรฐานเทียบเคียงกับมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทั้งนี้ ทุกระบบต้องได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบันและเสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พิจารณาให้ความเห็นชอบ และให้มีการจัดส่งผลการประเมินพร้อมข้อมูลพื้นฐานให้กับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน ตัวอย่างการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับหลักสูตร ที่เทียบเคียงได้ เช่น ผลการประเมินหลักสูตรของ AUN QA ผลการประเมินหลักสูตร วิชาชีพที่ได้รับการรับรองจากองค์การวิชาชีพระดับนานาชาติ เช่น AACSB (สำหรับหลักสูตรทางด้าน บริหารธุรกิจ) ABET (สำหรับหลักสูตรทางด้านวิศวกรรมศาสตร์) และหลักสูตรที่ได้รับการตรวจประเมินเป็น ประจำและผ่านการรับรองโดยสภาวิชาชีพ

การดำเนินการจัดการศึกษาการบริหารหลักสูตรสอดคล้องกับการประเมินคุณภาพ

นักศึกษา	อาจารย์และบุคลากร	กระบวนการจัดการเรียนการสอน	บัณฑิต
<ol style="list-style-type: none"> 1. การรับนักศึกษา 2. การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา 3. การส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษา <ul style="list-style-type: none"> - การควบคุมการดูแลให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษา - การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 4. ผลที่เกิดกับนักศึกษา <ul style="list-style-type: none"> - อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา - อัตราการสำเร็จการศึกษา - ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา 5. การบริการนักศึกษา 6. กิจกรรมนักศึกษา 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การบริหารและพัฒนา อาจารย์ <ul style="list-style-type: none"> - การรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร - การบริหารอาจารย์ - การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ 2. พัฒนาคูณภาพ อาจารย์ <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิปริญญาเอก - ตำแหน่งทางวิชาการ - ผลงานทางวิชาการ 3. ผลที่เกิดกับอาจารย์ <ul style="list-style-type: none"> - อัตราการคงอยู่ของอาจารย์ - ความพึงพอใจของอาจารย์ 4. การพัฒนาบุคลากร 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด โดย สกอ. <ul style="list-style-type: none"> - ปริญญาตรี เกณฑ์ 3 ข้อ - บัณฑิตศึกษาเกณฑ์ 11 ข้อ 2. สารของรายวิชาในหลักสูตร 3. การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร 4. การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน 5. การวัดและประเมินผล การเรียน 6. การประเมินผู้เรียน 7. การดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 8. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 2. ติดตามและประเมินผลภาวะการปฏิบัติงานของบัณฑิต และความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต 3. ผลงานของ นศ.ป.โท

ติดตามและประเมินผล

ปรับปรุง/พัฒนา กระบวนการจากผลการประเมิน

1. บทบาทหน้าที่อาจารย์ประจำหลักสูตร

- อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคน เข้าใจการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตรและร่วมรับการตรวจประเมิน SAR หลักสูตร ร่วมตอบข้อซักถามคณะกรรมการ
- กำกับ ติดตาม บริหารจัดการหลักสูตรให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตร และเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ TQF
- ประชุมเพื่อวางแผนการดำเนินงาน การบริหารจัดการหลักสูตร การเรียนการสอน การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ระดับรายวิชาและระดับหลักสูตรตามมาตรฐานการเรียนรู้ การติดตามประเมินผล การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร การประกันคุณภาพหลักสูตรตามที่คณะ/มหาวิทยาลัยกำหนด
- ประธานหลักสูตร / หัวหน้าสาขา จัดประชุมอาจารย์ประจำหลักสูตร เพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร (แต่ละภาคการศึกษา) ...*และมีการบันทึกรายงานการประชุม*
- พิจารณากำหนดผู้สอน / รายวิชาเปิด / แผนการเรียน
- ดูแล กำกับ ติดตาม ให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาส่งรายละเอียดรายวิชา(มคอ.3 และ มคอ.4) ทุกรายวิชา ก่อนเปิดภาคเรียนตามเวลาที่คณะกำหนด ก่อนเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา
- ดูแล กำกับ ติดตาม ให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาส่งรายงานผลการดำเนินงานของรายละเอียดรายวิชา (มคอ.5 และ มคอ.6) ทุกรายวิชา ตามเวลาที่คณะกำหนด (ภายใน 30 วันหลังวันปิดภาคเรียน)
- ติดตามคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตร การมีงานทำภายใน 1 ปี
- ติดตามคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตรจากแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร
- ติดตามผลงานของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่
- อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคน พัฒนาตนเองทางด้านวิชาการหรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
- อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
- รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานของหลักสูตร การประเมินผลการดำเนินงานหลักสูตร จัดทำรายงานผลการดำเนินการหลักสูตร (มคอ. 7) หรือรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ตามระยะเวลาที่คณะ/มหาวิทยาลัยกำหนด (ภายใน 60 วันหลังสิ้นสุดปีการศึกษา)
- ป้อนข้อมูลรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับหลักสูตรผ่านระบบ CHE QA Online
- กำกับและติดตามการนำผลการประเมินมาพัฒนาการเรียนการสอน
- พัฒนาหลักสูตร แก้ไขปัญหาต่างๆ ในการบริหารหลักสูตร

2. การบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตร

อาจารย์ประจำหลักสูตร / สาขา

↓ ประชุมก่อนเปิดภาคการศึกษา

- เตรียมการเปิดรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร
- กำหนดผู้สอน และผู้จัดทำ มคอ 3/4
- กำหนดแผนการบริหารจัดการในภาคการศึกษานั้น ๆ เช่น รายวิชาที่จะทวนสอบ

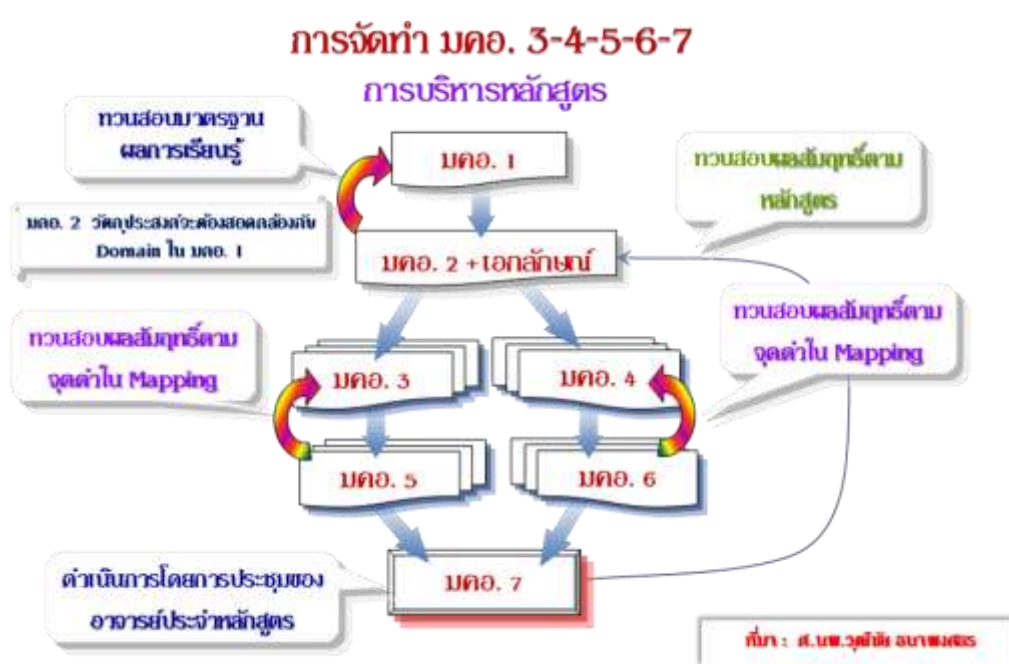
↓ ประชุมกลางภาคการศึกษา

- ประเมินการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาครึ่งเทอม (นักศึกษา / บัณฑิต / อาจารย์ / หลักสูตร)
- จัดทำข้อสอบ
- ดูแล/ติดตาม นิสิตที่มีปัญหาเรื่องการเรียนในวิชาต่าง ๆ

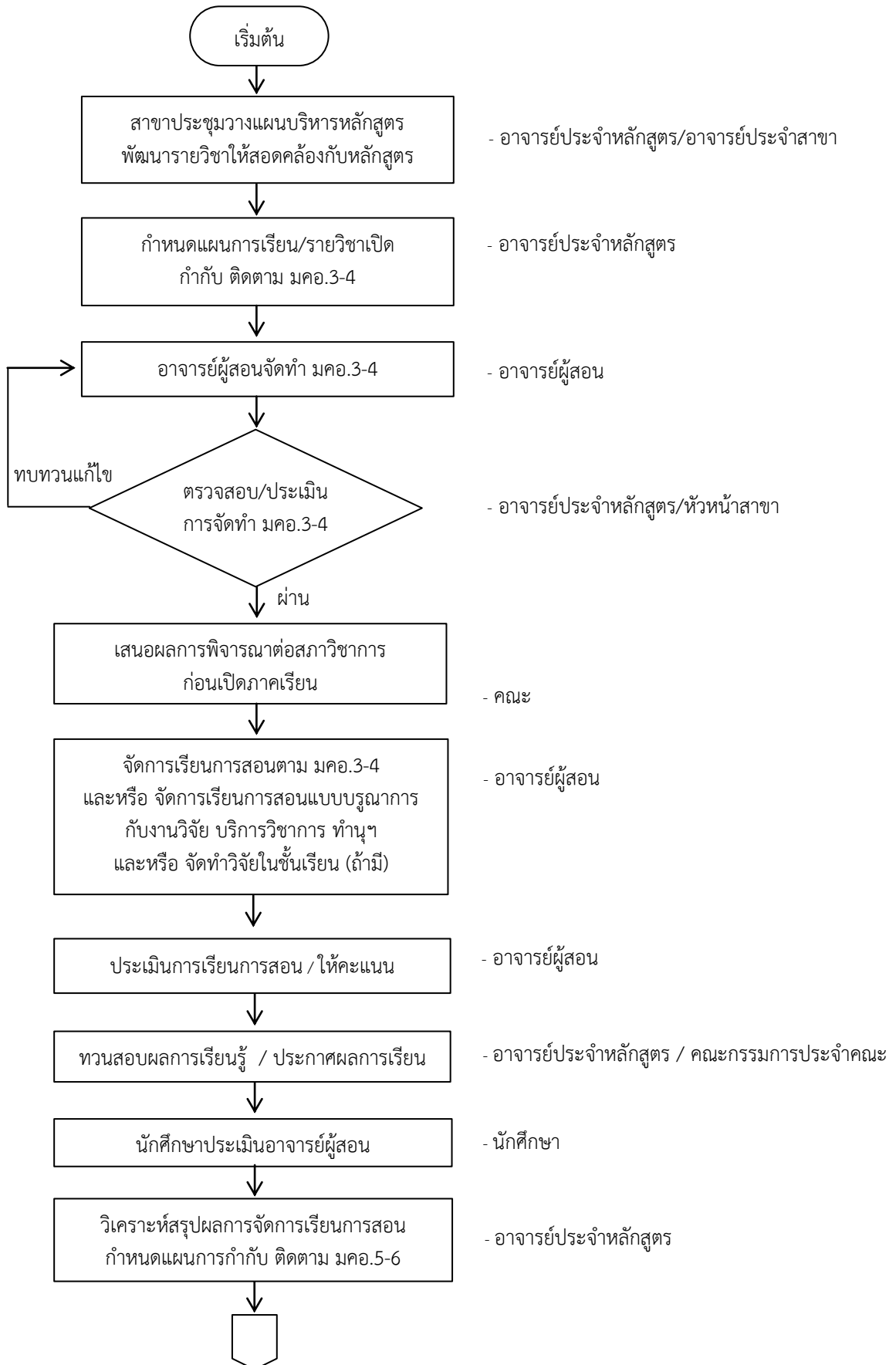
↓ ประชุมปลายภาคการศึกษา

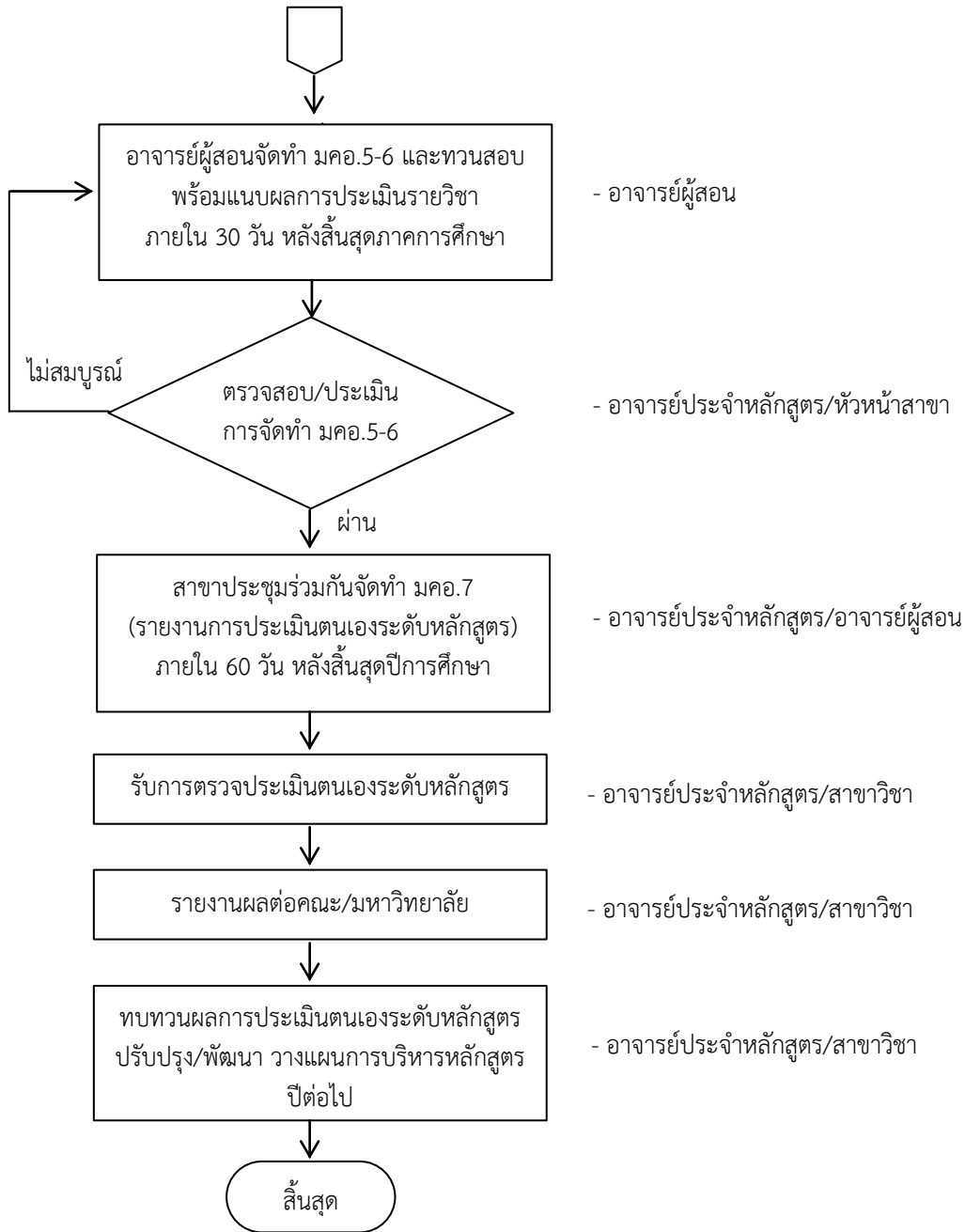
- ประชุมตัดเกรด / ทวนสอบการประเมินผล
- ประเมินการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาหนึ่งเทอม (1 ปี) (นักศึกษา / บัณฑิต / อาจารย์ / หลักสูตร)
- จัดทำ มคอ 5 /6 (มคอ 7)
- ทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้

3. การจัดทำ มคอ.3-4-5-6-7

ขั้นตอนการกำกับ ติดตาม การจัดการเรียนการสอน การจัดทำ (มคอ.3 – มคอ.7)

หมายเหตุ : วันสิ้นสุดภาคการศึกษา คือ วันอนุมัติผลการศึกษาของคณะกรรมการประจำคณะ

คลังความรู้ แนวปฏิบัติที่ดี ด้านการวิจัย : เทคนิคการทำงานวิจัยให้ประสบความสำเร็จ

คณะเกษตรศาสตร์ มีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์และบุคลากรในการสร้างสรรค์งานวิจัยที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลและเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ รวมทั้งการนำองค์ความรู้ที่ได้ไปพัฒนาการเรียนการสอนและการผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ จึงมีการพัฒนางานวิจัยให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติ กำหนดประเด็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ “เทคนิคการทำงานวิจัยให้ประสบความสำเร็จ” ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. เทคนิคการขอทุนวิจัย
2. เทคนิคการเผยแพร่งานวิจัยให้สำเร็จ
 - 1) การตีพิมพ์
 - 2) งานถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชน
 - 3) การนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
3. เทคนิคการบริหารโครงการวิจัย

แนวปฏิบัติที่ดีด้านการวิจัย : เทคนิคการทำงานวิจัยให้ประสบความสำเร็จ

1. เทคนิคการขอทุนวิจัย

- มีทีมวิจัย ที่ปรึกษา พี่เลี้ยง ในการแนะนำ
- เป็นโครงการวิจัยที่มีประเด็นวิจัยใหม่/ไม่ซ้ำ ค้นหาคำถามความรู้ใหม่ ถ่ายทอดเทคโนโลยี
- สอดคล้องกับนโยบายวิจัย ยุทธศาสตร์ระดับชาติ ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยฯ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด
- กรอบแนวคิด หลักการ วัตถุประสงค์ ในการทำวิจัยต้องชัดเจน
- ใส่ใจในแบบฟอร์มการเขียนเสนอทุนวิจัย ให้ความสำคัญในรายละเอียดทุกหัวข้อ ถูกต้องตามหลักวิชา เขียนให้มองเห็นขั้นตอนวิจัยที่ชัดเจน
- หน่วยงานต้องมีการสนับสนุนนักวิจัยหน้าใหม่
- วิจัยมีความคุ้มค่า

2. เทคนิคการเผยแพร่งานวิจัยให้สำเร็จ

1) การตีพิมพ์

1. การตีพิมพ์ลงในวารสารในประเทศ

- ให้หารายชื่อวารสารที่อยู่ในไลน์เดียวกับงานวิจัยที่ทำ ต้องพิจารณาคุณภาพของงานวิจัยดีพอที่จะตีพิมพ์ได้หรือไม่ อาจนำงานปัญหาพิเศษของนักศึกษาที่มีคุณภาพตีพิมพ์ด้วย
- นักวิจัยที่ยังไม่มีผลงานสำหรับตีพิมพ์วารสารนานาชาติ อาจพิจารณาส่งตีพิมพ์ในวารสารในประเทศที่เป็น international journal เช่น วารสารของ ม. วลัยลักษณ์ ม.สงขลานครินทร์ซึ่งมีรายชื่ออยู่ในฐาน SCOPUS ด้วย
- วารสารไทยที่อยู่ในฐาน TCI โดยเฉพาะกลุ่ม 1 เช่น มทร.อีสาน และมหาวิทยาลัยในส่วนที่เกี่ยวข้อง

2. การตีพิมพ์ลงในวารสารต่างประเทศ (นานาชาติ)
 - การพิจารณาว่างานวิจัยจะลงตีพิมพ์ในวารสารใดได้บ้างโดยพิจารณาจาก
 - References ที่มีในสายงานวิจัยของตัวเอง ว่ามาจากวารสารใด
 - Impact Factor ของวารสารที่จะส่งตีพิมพ์ อาจเริ่มจากตีพิมพ์ในวารสารที่มี Impact Factor ต่ำก่อน เมื่อมีความเชี่ยวชาญแล้ว ค่อยขยับไปตีพิมพ์ในวารสารที่มี Impact Factor สูงขึ้น สามารถค้นหา Impact Factor ของ journal ได้จาก SJR-website
 - scope ของงานวิจัยตรงกับ journal
 - อาจพิจารณาส่งตีพิมพ์ใน journal ใหม่ ๆ ซึ่งมี impact factor เหมือนกัน
 - ต้องระวังการตีพิมพ์กับวารสารที่ไม่ได้มาตรฐาน ควรตรวจสอบรายชื่อวารสาร ใน Belle list ก่อนที่จะส่งตีพิมพ์
 - เทคนิคที่ทำให้ผลงานวิจัยได้รับการตีพิมพ์
 - เตรียมต้นฉบับแล้วหา journal ที่จะรองรับไว้สัก 2-3 journals
 - การใช้ภาษาอังกฤษจะต้องดี ถูกต้องชัดเจน ทั้งนี้วิธีการจะให้การเขียนเอกสารให้ดีต้องอ่าน papers ภาษาอังกฤษมากๆ ดู pattern ในการเขียน แต่ละ journal จะมีรูปแบบการเขียนแตกต่างกัน อาจจ้างผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา มา proofread ให้ก่อนส่งตีพิมพ์
 - การส่งผลงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์ ควรส่งไปยัง journal ที่ตั้งใจเสนอเป็นอันดับแรกก่อน ไม่ควรส่งพร้อมกันหลายๆ journal ผิดจรรยาบรรณ
 - เมื่อส่งผลงานวิจัยไปแล้วโดยทั่วไปจะได้รับคำตอบภายใน 3-4 เดือน หากทางวารสารตอบปฏิเสธ ควรพิจารณาหัวข้อเสนอแนะและทบทวนแก้ไขให้ได้มากที่สุด และส่งวารสารอันดับที่เสนอถัดลงไป
 - ค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์
 - การส่งผลงานไปตีพิมพ์ในวารสารของประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ มีค่าใช้จ่าย
3. การเข้าร่วมการประชุมวิชาการ (conferences) ที่มีการตีพิมพ์ผลงานในรูปแบบของ proceeding
 - อาจนำบางส่วนของงานวิจัยไปเผยแพร่ เลื่องงานประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ สามารถใช้ขบจากงานวิจัยได้
 - การเข้าร่วม international conference จะทำให้มีชื่อของผู้วิจัยไปปรากฏใน database และเป็นการสร้างเครือข่าย
 - การนำเสนอผลงานใน international conference ปัจจุบันจะเป็น digital poster ซึ่งเทียบเท่ากับ oral presentation โดยนักวิจัยจะต้องอยู่ประจำอยู่ที่ผลงานจึงจะได้รับประกาศนียบัตร
 - การนำเสนอผลงานใน international conference ในบางประเทศ จะได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร โดยไม่มีค่าใช้จ่าย
 - บางครั้ง งาน international conference จะมาจัดในประเทศไทย จะประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
 - ปัญหา : ระยะเวลาในการตีพิมพ์เล่ม proceeding นาน

2) งานถ่ายทอดสู่ชุมชน

- ผลงานวิจัยที่จะนำไปถ่ายทอดสู่ชุมชนได้ จะต้องเป็นงานที่ได้รับโจทย์วิจัยมาจากชุมชน ถ้าเป็นงานที่นักวิจัยคิดโจทย์เองมักไม่ตรงกับความต้องการของชุมชน โจทย์งานวิจัยจากชุมชนอาจมีการเปลี่ยนแปลง มีโจทย์ใหม่ให้ทำอย่างต่อเนื่อง
- นักวิจัยควรลงพื้นที่ เพื่อให้ได้ความรู้และข้อมูลจากชุมชน เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ แล้วนำปัญหามาตั้งโจทย์วิจัย เมื่อดำเนินการสำเร็จก็นำความรู้กลับไปถ่ายทอดให้ชุมชน
- แหล่งทุนสำหรับงานวิจัยเพื่อชุมชน ได้แก่ สวก. ทุนวิจัยมุ่งเป้า ของ วช. โดยในข้อเสนอโครงการวิจัยจะต้องมีเรื่องของการถ่ายทอดเทคโนโลยีอยู่ด้วย
- การขออนุญาตงานวิจัยเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยี จะขอได้ต้องมีงานวิจัยในเรื่องนั้นๆ เป็นชุดอยู่ และต้องมีชื่อเกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย
- คณะควรมีทิศทางของงานวิจัยให้ชัดเจน

3) การนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

- การขอทุนจากแหล่งทุน เช่น สวก. ซึ่งจะพิจารณาให้ทุนกับงานวิจัยที่สามารถนำไปต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้

3. เทคนิคการบริหารโครงการวิจัย

- เมื่อได้รับเงินงบประมาณสนับสนุนการวิจัย ดำเนินงานได้เลย โดยเบิกจ่ายตามระเบียบการใช้จ่ายงบประมาณสนับสนุนการวิจัย
- นักวิจัยจะต้องทำสัญญารับทุนกับมหาวิทยาลัย
- เมื่อทำรายงานผลการวิจัยส่งคณะ/สวพ. ควรเขียน manuscript ไปพร้อมกัน เพื่อเตรียมส่งผลงานวิจัยไปตีพิมพ์
- การรับทุนจากแหล่งทุนภายนอก ต้องดำเนินงานวิจัยให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางเอาไว้ เพื่อไม่ให้เสียเครดิต
- ปัญหาในการทำวิจัย
 - งบประมาณมาช้า ทำให้เริ่มทำวิจัยล่าช้ากว่าแผนที่วางไว้
 - การเบิกเงินงวดสุดท้าย จะต้องมีการตีพิมพ์ก่อน ควรจะยึดหยุ่นให้ใช้ manuscript หรือปรากฏอยู่ใน book of abstract
 - งานวิจัยที่ต้องการเช่าเหมารถ ต้องใช้ใบชี้สาธารณะ ประกอบการเบิกจ่าย เป็นปัญหายุ่งยากสำหรับนักวิจัย
 - มหาวิทยาลัยควรปรับปรุงเรื่องระเบียบการเบิกจ่ายเงิน อย่าให้ยุ่งยากมากนัก

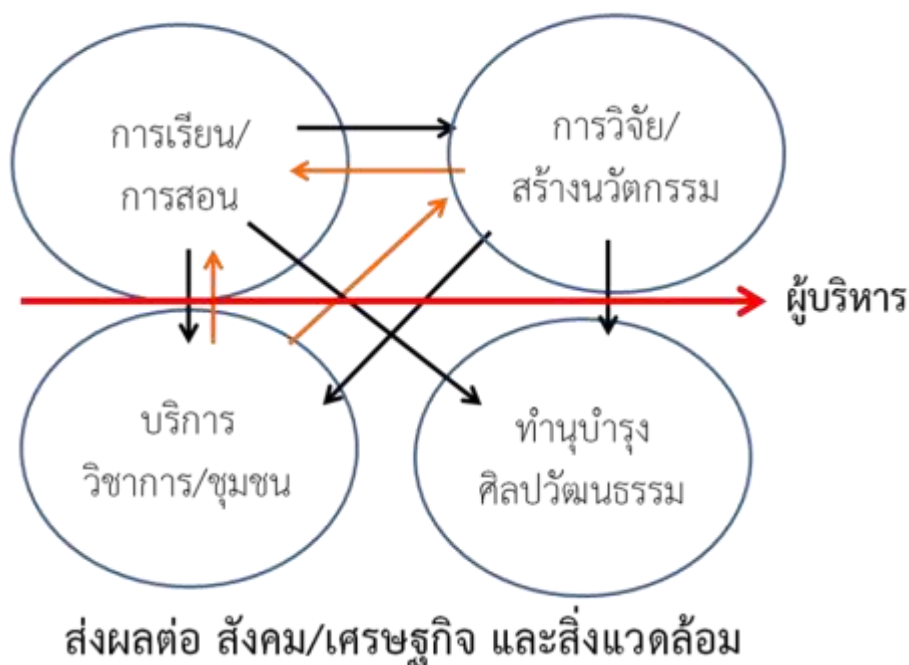
แนวปฏิบัติที่ดีด้านการวิจัย : เทคนิคการทำงานวิจัยให้ประสบความสำเร็จ

1. เทคนิคการทำงานวิจัย (เพื่อไปเป็นนักวิจัย/ผู้สอน)

เทคนิคการทำงานวิจัย (เพื่อไปเป็นนักวิจัย/ผู้สอน)

1. ต้องกำหนดวิสัยทัศน์-กลยุทธ์-โครงการ
 2. กรอบแนวคิดในการทำวิจัย
 3. กระบวนการวิจัย (research process)
 4. ผลกระทบที่เกิดจากการวิจัย (research outcome)
- ฯลฯ

พันธกิจของอาจารย์

การเชื่อมโยงแนวคิด/กรอบแนวคิด ในการจัดทำโครงการวิจัย

สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการทำโครงการวิจัย (Output/Outcome)

Significance of this study

1. What is already known on this subject ?
2. What are the new finding ?
3. What is the expected impact on horticulture ?... (on your disciplines)

คลังความรู้ แนวปฏิบัติที่ดี ด้านการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตรและระดับคณะ ตามมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และระบบศรีวิชัย QA อัตลักษณ์และเอกลักษณ์

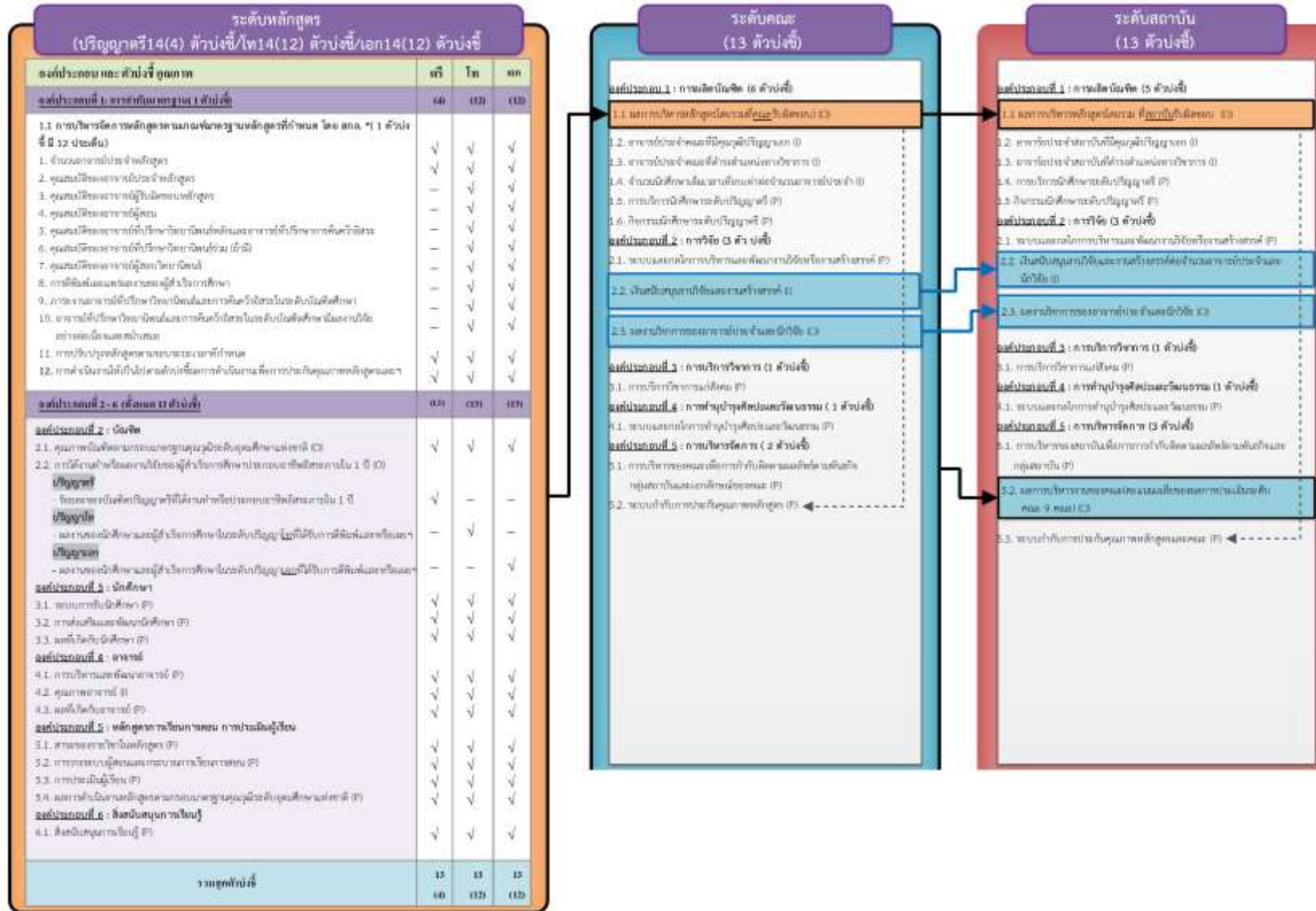
มีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ เพื่อส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่ สกอ. กำหนด และสะท้อนการจัดการศึกษา ตามภารกิจหลักที่ต้องปฏิบัติ 4 ประการ คือ

- การผลิตบัณฑิต
- การวิจัย
- การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม
- การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

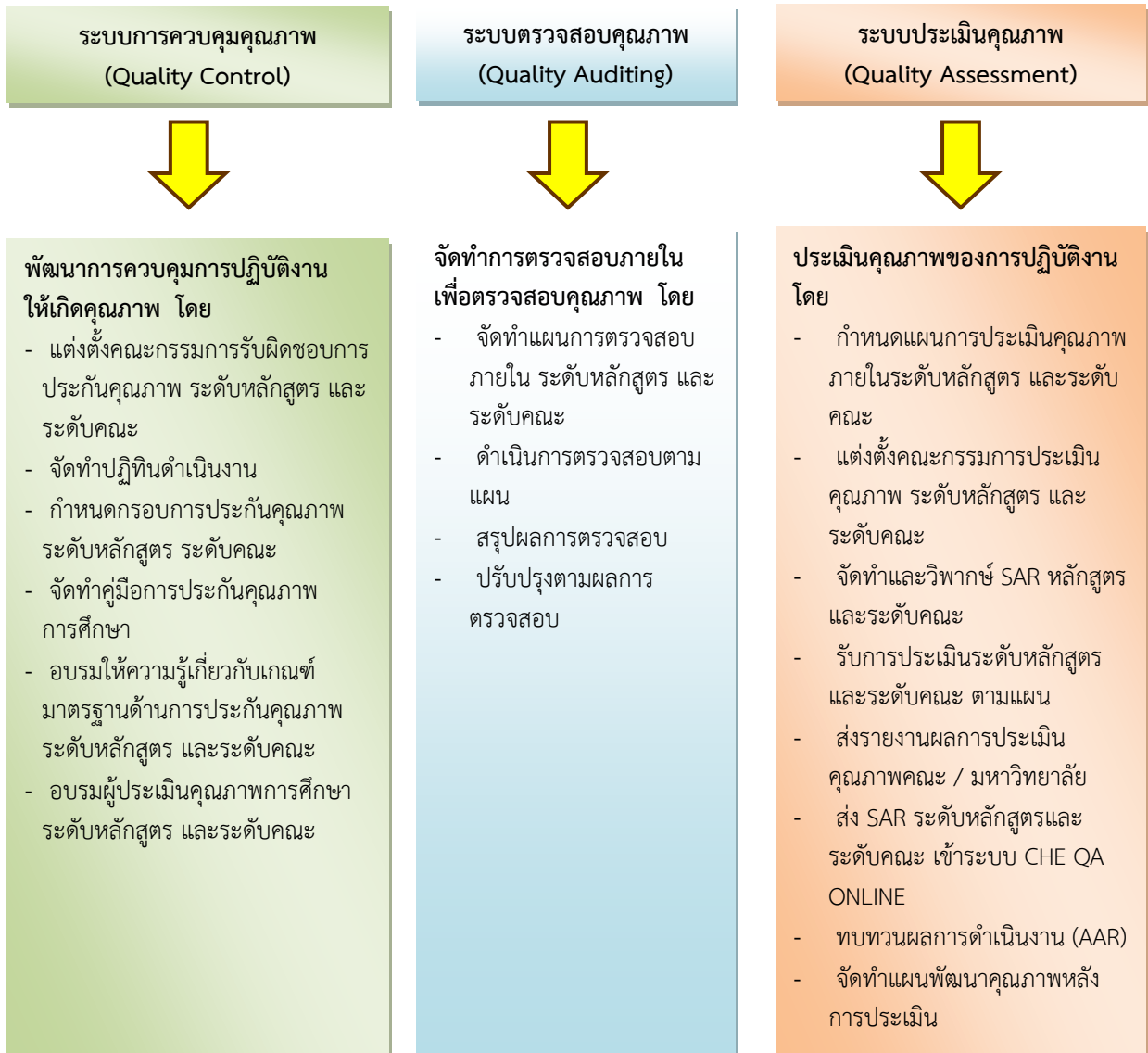
กระบวนการวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะเกษตรศาสตร์ มีแนวทางการจัดกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามวงจรคุณภาพ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

- การวางแผน (Plan)
- การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do)
- การประเมินคุณภาพ (Check / Study)
- การเสนอแนวทางการปรับปรุง (Act)

การเชื่อมโยงตัวบ่งชี้ การประเมินคุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

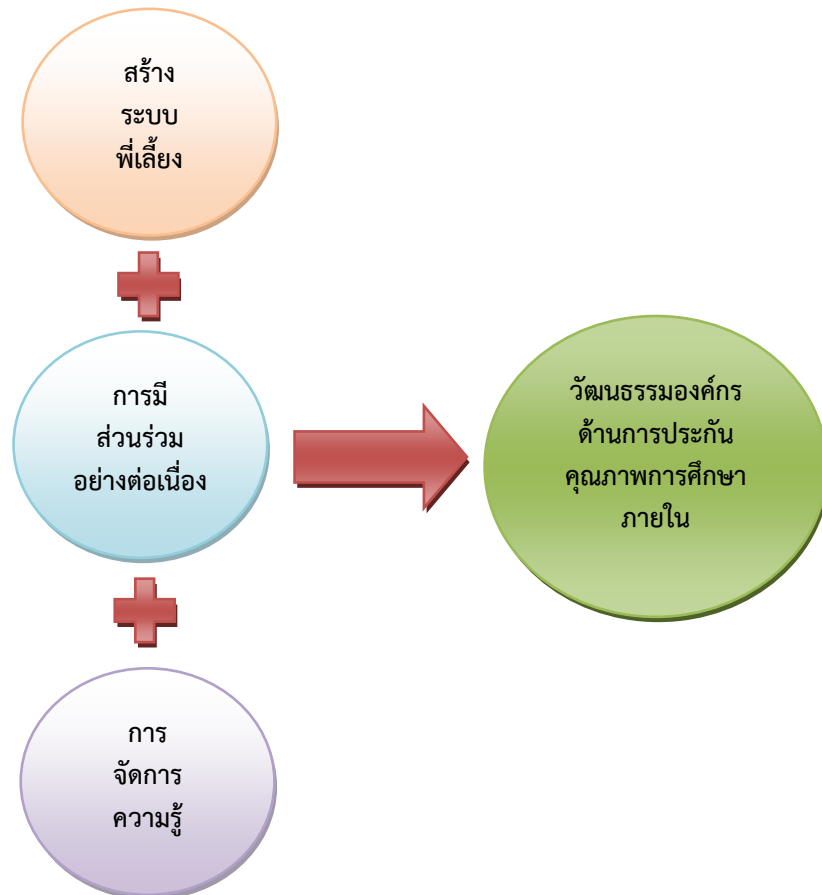
การดำเนินการจัดการศึกษาสอดคล้องกับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ

1. การผลิตบัณฑิต	2. การวิจัย	3. การบริการวิชาการ	4. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม 2. อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก 3. อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ 4. จำนวนนักศึกษาเต็มเวลา เทียบเท่ากับจำนวนอาจารย์ประจำ 5. การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี 6. กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนา งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ 2. เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ 3. ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การบริการวิชาการแก่สังคม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
			<ol style="list-style-type: none"> 5. การบริหารจัดการ
			<ol style="list-style-type: none"> 1. การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ 2. ระบบกำกับกับการประกันคุณภาพหลักสูตร

ติดตามและประเมินผล

ปรับปรุง/พัฒนา กระบวนการจากผลการประเมิน

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้งานประกันคุณภาพเป็นวัฒนธรรมองค์กร

2. ดำเนินงานการประกันคุณภาพแบบมีส่วนร่วมในการทำงาน

การดำเนินการประกันคุณภาพ... แบบมีส่วนร่วม... ใช้แนวคิด PDCA ในการทำงาน

3. ดำเนินงานตามวงจรควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพการศึกษา (PDCA)

1. การวางแผนปฏิบัติงาน

(Plan)

- ศึกษาคู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ. และนโยบายการบริหารงาน
- แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรและระดับคณะฯ
- กำหนดเป้าหมาย KPI
- กระจายตัวบ่งชี้ กำหนดผู้รับผิดชอบ
- กำหนดแนวทางการดำเนินงาน
- ขั้นตอนการดำเนินงาน
- กำหนดแผนปฏิบัติงาน ปฏิทินการปฏิบัติงาน
- กำหนดรูปแบบ แบบฟอร์มการดำเนินงาน
- จัดทำร่างรายงานการประเมินตนเองตามองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้
- ประชุมเชิงปฏิบัติการ/แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในคณะฯ

2. การดำเนินงานตามแผน

(Do)

- จัดทำเอกสาร แนวปฏิบัติการประกันคุณภาพการศึกษา
- ดำเนินการตามแผนรองรับฯ และแผนพัฒนาคุณภาพ และถ่ายทอดแผนกลยุทธ์
หน่วยงานสู่บุคลากร
- เก็บข้อมูลแต่ละตัวบ่งชี้ รายงานผล
- วิเคราะห์ข้อมูล แต่ละตัวบ่งชี้
- ประชุมคณะกรรมการประกันคุณภาพฯ ติดตามข้อมูล ทุก 3 เดือน
- จัดทำรายงานการประเมินตนเอง/เอกสารอ้างอิง รายงานประกอบและรายตัวบ่งชี้

3. การประเมินผล การตรวจสอบ

(Check)

- ประเมินผลความสำเร็จการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (พัฒนาการ)
และประเมินผลความพึงพอใจต่อกระบวนการฯ
- ตรวจสอบความถูกต้อง เปรียบเทียบข้อมูล
- สรุปผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้
- รับการประเมินจากคณะกรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
- เผยแพร่ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพ

4. การปรับปรุง / แก้ไข

(Action)

- นำผลการตรวจประเมินของคณะกรรมการพิจารณาร่วมกัน ในที่ประชุม
คณะกรรมการประกันคุณภาพฯ และเสนอที่ประชุมคณะกรรมการ
- จัดทำแผนรองรับการตรวจประเมินของคณะกรรมการฯ และแผนพัฒนาคุณภาพฯ
- ประชุม/แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อหาแนวทางพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพ
ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็น

5. นำความรู้ใหม่ที่ได้มานั้น มาสร้างเป็นแผน (P) กลับสู่ขั้นตอนที่ 1

6. พัฒนาการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง (D) กลับสู่ขั้นตอนที่ 2

ปัจจัยนำสู่ความสำเร็จ

“รู้ เข้าใจ และก้าวไปด้วยกัน”

- ผู้บริหารให้ความสำคัญ ประชุมและติดตามการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ
- ผู้ปฏิบัติงานระดับหน่วยงานย่อย มีความเข้าใจการประกันคุณภาพ
- มีการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงาน
- บุคลากรทุกระดับมีส่วนร่วม ร่วมคิด ร่วมทำ
- มีการบูรณาการการประกันคุณภาพกับการบริหารงานสู่การปฏิบัติ
